

Он је био један од највећих писаца двадесетог века, аутор класика као што су `Процес`, `Замак` који су одражавали његов личан, буран, живот. Она је била девојка, Пољакиња по рођењу, шваља и студенткиња Хебрејског језика. Сусрет са Кафке и Доре 1923. на обали Балтика родио је љубав и срећу која му је целог живота измицала. Окрутном игром судбине, ово спокојство било је кратког века. Умро је од туберкулозе годину дана касније, у четрдесетој години. Скрхана губитком љубави Дора је покушала да поново изгради свој живот али је напослетку умрла у Лондону. Сахрањена је у необележеној гробници.

-

Све док није упознао Дору, за Кафку су интимни односи одувек били повезани са кривицом, која је расла под утицајем посесивног оца. Два пута је био верен Фелишом Бауер, секретарицом. Несигуран у своја осећања оба пута прекинуо је веридбу.

Након што му је 1919. први пут дијагностификована туберкулоза Кафка је објавио веридбу са Јулијом, ћерком једног обућара и пребачен у санаторијум на лечење. Суочен са очевим замеркама раскинуо је и ову веридбу. Исте године, примио је писмо од Милене Јесенске Полак, удате жене, младе списатељице, која је тражила дозволу да Кафкине приче преведе на чешки. Између њих је настала љубав али је она одбила да напусти свог мужа како би се удала за Кафку.

Док није упознао Дору, Кафка, дипломирани правник, већ је био напустио радно место у компанији која се бави осигурањем. Његова каријера писца била је на стакленим ногама а и здравље је било крхко. `Да је раније упознао Дору његова жеља за животом била би јача`, каже Макс Брод, Кафкин дугогодишњи пријатељ.

Кафка, као и сви његови биографи, мислили су да је Дора имала само деветнаест година када су се упознали. Међутим, у једном скорашњем интервјуу који је за новине дала једина преживела Дорина рођака из Тел Авива, Сара Баумер, показала је стару фотографију коју јој је Дора дала. На полеђини био је исписан датум рођења: 4. март 1898. Овај нови доказ сведочи да је Дора имала двадесетпет година када је упознала Кафку. Лагала је како би избегла неугодна питања о томе зашто је и даље неудата у тим годинама.

Дора Диамант (касније је променила презиме у Димант) рођена је у Пољској. Њен отац био је радник у фабрици.

Након смрти мајке, која је иза себе оставила

петоро деце, њен отац се оженио једном удовицом која је имала дете. Дора је одувек била независна па је и побегла у Немачку. `Отац је трагао за њом, и довео је кући, али је она поново побегла и овог пута отац ју је пустио`, каже Сара Баумер. `Он се никада није удаљио од ње, нити се понашао као да је мртва што је било уобичајено понашање за све јеврејске мушкарце који су имали непослушне ћерке. Она је понекад посећивала свој дом, слала писма и поштовала традицију`. Издржавала је себе радећи као гувернанта у породици вође берлинске јеврејске заједнице. Касније је радила као куварица у јеврејском сиротишту где је такође живело извесно време. Студирала је у Берлину на академији за јеврејске студије.

`Побегла сам са истока верујући да је светло на западу`, рекла је дора у једном од ретких интервјуа. `Дошла сам са Истока, испуњена тамом, пуна снова и предосећања која веровано потичу из једне књиге Достојевског`.

После неколико година проведених у Еворпи постала је разочарана: `Европа није била као што сам очекивала, њени људи у својој души нису имали мира`.

Кафка је такође изгубио своје наде које је гајио према западу, а богатства јеврејске традиције за која је Дора била везана, била су непрестани извор ужитка за њега.

Кафка је тежио да се ослободи страха и замршене везе које је имао са својим родитељима. Дора му је у тој борби много помогла. Њихов заједнички одлазак у Берлин Макс Брод, Кафкин најбољи пријатељ, упоредио је са Наполеоновим походом на Русију.

За разлику од Кафкиних претходних љубави, Дору нипошто нису обесхрабривала депресивна стања у која је Кафка често падао. Она се такође суочавала са усамљеношћу и очајем и разумела је кроз шта он пролази. Он ју је упознао са западњачком културом а она је њега учила хебрејском језику. Заједно су читали Библију. Поигравали су се са идејом да се преселе у Палестину и да отворе ресторан у Тел Авиву. Дора би била куварица а Кафка конобар.

Њихов заједнички живот је благослов. То је било време велике инфлације, а радикалне политичке силе ноћу су дежурале на улицама. Док је са друге стране прозора било олујно време зачуђујуће је било да су Кафкини последњи дани били толико мирни.

Нису имали ни паре: Кафка ни новине није могао да купи а Дора је користила свеће како би угрејала јело за новогодишње вече. Ретко су излазили а често су се забављали рукама правећи сенке на зиду. То му је изузетно добро ишло. Увек је био радостан и волео је да се игра. `Мислим да депресивност није била доминанта црта његовог карактера`, рекла је Дора. Пар би читао Гетеове приче сатима а често и бајке Андерсена и браће Грим. Његова омиљена прича била је о вољеној девојци једног рудара, која га је чекала целог живота. Једног дана, већ остарела, пронашла га је мртвог. Његово тело било је сачувано због гасова који су се налазили у руднику. Тако је истог дана одржано и венчање и сахрана. То је била на известан начин и Дорина животна прича.

Своју вереницу Фелишу Бауер упозорио је да док пише мора да буде у потпуној изолацији, закључан иза пет врата у подруму, а излазио би напоље тек да једе и пије. Са Дором је било другачије. Она би

седела поред њега док пише и редовно читала његове рукописе.

Посете својих родитеља је избегавао, али су били добродошли његова сесра и пријатељи који су уживали у идили. Зиме 1924. године оболео је од грознице а Дора се мучила негујући га. Срце јој је било сломљено када се вратио сам у Праг. Писао јој је најмање два пута дневно.

Откривено је да болује од туберкулозе 13. априла и послат је на лечење у болницу у Беч. Тек је тада Дори било дозвољено да га види, и никада га више није испуштала из вида. Пратила га је у отвореним колима штитећи га својим телом од ветра и кише.

Везан за кревет Кафка је писао Дорином оцу тражећи од њега дозволу за венчање са Дором. Њен отац писмо је однео рабину који је рекао: `Он није прикладан за твоју кћер. Она заслужује много бољег, неког са бољим педигреом`. Дора је била веома љута. Да је Кафка преживео, удла би се за њега упркос оцу.

Кафкино сање е погоршало. Није могао да говори ни да гута. `Стави твоју руку на моје чело, да ме охрабриш`. Људима који би дошли да га посете тражио би да пију воде како би могао да дели њихов ужитак.

Према сведочењу једне медицинске сестре,

Кафка је имао неколико тајних договора са доктором. Један од њих је био да у последњи тренуцима бола доктор убризга смртоносну инјекцију болеснику. У једном тренутку слабости Кафка је чак и пристао да дора умре са њим. Испуњена је била једна Кафкина жеља, да у тренутку смрти Дора не буде са њим, како не би видела његово мртво тело.

Дора је замољена да пошаље једно писмо 3. Јуна 1924. Свестан колико му Дора недостаје у последњим тренуцима, послао је курира да је врати. Скоро без даха, трчећи се вратила са цвећем које је купила. Човек који умире уздигао се још једном и омирисао цвеће иако је изгледао као да је већ на другом свету, описала је

ове тренутке медицинска сестра у писму које је послала Кафкиним родитељима. `Само онај који је познавао Дору може да зна шта је љубав`.

Дора је беживотно легла на земљу и јаукнула. Нико се није усудио да јој приђе.

Две године касније објављен је `Замак` а један од критичара рекао је да је Кафка најбољи писац који се појавио још од 1900. године. Дора је купила две копије књиге за своје пријатеље и потписала се као

Дора Димант Кафка. У писму које је упутила једном уреднику отишла је још даље и потписала се као Дора Кафка.

Дора је често говорила како је њена највећа трагедија што никада није родила Францово дете. `Да сам имала дете са њим, цео свет би знао за њега, цео свет био би испуњен светлом`. Након што се у потпуности посветила Кафки, морала је да обнови свој живо.

Охрабљена Кафкиним дивљењем према њеном таленту студирала је глуму у Дизелдорфу и придружила се глумачкој трупи. Тамо је упознала Берту Ласк, комунистичку списатељицу која је постала као мајка. Постала је члан партије и удала се за пет година млађег Бертиног сина.

`Никада га није доводила кући и једва да су живели заједно`, рекла је Дорина сестра. `Након што је

затруднела, није желела да има ништа више са мужем`. Дете је назвала по својој изгубљеној љубави: Франициска Мариана. Напоследку је отишла у енглеску са петогодишњим дететом, недељу дана пре немачке инвазије на Холандију. Депортоване су на једно острво као непријатељски савезници. Годину дана касније мајка и ћерка су ослобођене и смештене у Швајцарску.

Дора је радила као кројачица. Касније је отворила и ресторан али га је затворила јер није могла да поднесе све трошкове. Постала је и позната глумица и писала је за јеврејске новине. Никада није користила своје венчано презиме и увек крај себе је имала Кафкине фотографије. Посетила је Израел 1950. и тако остварила заједнички сан који је имала са Кафком. Од једанаесторо браће и сестара видела је само брата и сестру. Остали су, као и кафкине сесре, погинули у холокаусту.

Једна Дорина рођака сведочи да је, када је њена тетка одлазила, оставила кафкине слике говорећи да је то најдрагоценије што има. Када је умрла 15. августа 1952. Њена осамнаестогодишња ћерка није имала средстава ни за споменик на мајчином гробу.

Мариана, Дорина ћерка, одрастала је у Кафкиној сенци, посматрајући мајку како пати за дететом које никада није имала са Кафком. У Марианином присуству Кафкино име није

СПОМИЊАНО.

Касније је утврђено да Дорина ћерка болује од шизофреније. Након што је узрујала комшије 1982., полиција је упала у њену кућу и пронашла је мртву. Гладовала је до смрти. Имала је 48 година. У својом тестаменту наложила је да њено тело буде кремирано и да се на мајчином горбу подигне споменик са новцем који остане. Међутим, гроб је остао необележен и само мало њих знало где се

налази. Недавно, гроб је пронађен. На њему ће бити урезано Дорино девојачко име, као и име њене ћерке, детета трагичне љубави које никада са Кафком није имала.